عدم نقط قرآن به جهت وابسته شدن رسم المصحف به قاری

شاگرد۲: چرا در قرآن اعراب و نقطه نمی گذاشتند؟

استاد: نقطه که بود. نمی گذاشتند بخاطر اینکه در یک بخشی، خلاف احترام بود. مثلاً وقتی شما برای مرجع تقلیدان نامه می‌نویسید، وقتی می‌نویسد «محضر»، اگر اعراب آن را بگذارید، بی ادبی است. خیلی از مردم که نمی‌دانستند اما کسانی که می‌دانستند، اعراب گذاری را یک نحو کسر شأن مخاطب و ناظر می‌دانستند. نقاط را هم نمی گذاشتند. الآن دست خط مرحوم آقای اراکی هست. کل اصول و فقه‌شان نقطه ندارد. مثلاً مرحوم علامه طباطبایی هم نقطه نمی گذاشتند. یک صفحه می‌نوشتند، بعد برمی‌گشتند و نقطه می‌گذاشتند.

شاگرد: می‌گفتند آن نقاط را هم شهید قدوسی گذاشته است.

استاد: خیلی خُب. نقطه نمی گذاشتند. یک رسم حسابی بوده. چرا؟ بخاطر اینکه می‌گفتند نیازی نیست. می‌گفتند عین الفاظ بگذارید. ولی نقطه بوده. شواهد عددی‌های هم دارد. اما در خصوص رسم المصحف تعمد داشتند که نگذارند. حتی درجایی‌که موجب لبث است. چون لبث نبوده، مقری می‌گفته باید به این صورت بخوانی. اصلاً می‌خواستند این لبث را با پشتوانه مقری مکمل هم قرار بدهند. همینطور خودت نخوان و برو. حتماً باید ابوعبدالرحمن سلمی باشد. و لذا عثمان با پنج مصحف، پنج مقری فرستاد. هر مقری‌ای که به هر شهری فرستاد، همراه یک مصحف بود. این‌ها چیزهایی بود که بعداً روشن و آشکار می‌شود که تعمد داشتند که اینطور باشد تا قرآن با حفظ و اقراء بماند.

بازبینی #2
ایجاد شده 12 ژوئن 2024 11:41:21 توسط ... .
به روزرسانی شده 20 ژوئن 2024 15:09:01 توسط ... .